

27 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 1-6). Κύριε ἐκέκραξα... Συλλειτουργικόν. Σελίς 6-9). Τροπάρια. Ὁ ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε τὴν φερόνυμον κλησὶν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας, ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὄν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. (Δίς). Ὁ ἱαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικῆν μισήσας δυσσέβειαν, τότε σου τὴν ἔνθεον αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἢ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεία προγνώσει προειδῶς σου, Παντελεῆμον σοφὲ, τὴν λαμπρότητα, ἣν		27 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6). Κύριε ἐκέκραξα... (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9). Τροπάρια. Ἐσὺ πού ἐπάξια ὀνομάσθηκες Παντελεήμων, ὅταν ἄπλωσες σέ ὅλους τὴ φιλανθρωπία σου δείχνοντας τὴ φροντίδα τῶν ψυχῶν καὶ τὴ θεραπεία τῶν σωμάτων, τότε πλούτησες μέ τὴν ὀνομασία πού σημαίνει: «αὐτός πού ἐλεεῖ ὅλους» βρίσκοντας, Μάρτυρα, τὴν ἀνταπόδοση τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσεβείας, καὶ ἀναδείχθηκες στεφανηφόρος καὶ ἀνίκητος στρατιώτης τοῦ Θεοῦ μας· αὐτόν ἰκέτευε, νά σώσει καὶ νά φωτίσει τίς ψυχές μας. Ἐσὺ πού δέχθηκες τὴ χάρη τῶν θεραπειῶν, ὅταν προτίμησες ἀπὸ ὅλα τὴν εὐσέβεια, προσηλωμένος στὴ θεοσέβεια τῆς μητέρας σου καὶ ἀποστρεφόμενος τὴν πατρικὴ ἀσέβεια, τότε σοῦ δώρισε τὴ θεϊκὴ λάμψη, ἢ ἄβυσσος τῶν φώτων, δηλαδή ὁ φωτοδότης Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού δίνει τὰ μεγάλα δῶρα, προβλέποντας μέ τὴ θεϊκὴ πρόγνωση του, σοφὲ Παντελεῆμον, τὴ δικὴ σου λαμπρότητα, τὴν ὁποία ἔδειξες σέ ὅλους ζώντας μέ

ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς, πολιτευσάμενος. (Δίς). Ὁ ἐξ αὐλῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρνούμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιούσί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θείᾳ τούτους καταύγασον, θεομιμῆτῳ κεχρημένος, προσωνυμία σαφῶς καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὕμνοῦσί σε. (Δίς). Δόξα... Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Αναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα, Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερεὸς ἀθλητής, καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα		εὐσέβεια. (Δίς). Ἐσὺ πού ἀπὸ τίς πνευματικῆς πηγῆς τῆς σωτηρίας, σάν ἀπὸ πηγᾶδι ἀντλεῖς, ἀνεβάζεις, πάντοτε τὴν χάριν τῶν θεϊκῶν θεραπειῶν, καὶ παίρνοντάς τὴν καὶ διανέμοντάς τὴν πλουσιοπάροχα, σ' αὐτούς, πού σέ πλησιάζουν, παμμακάριστε, ὅλους ὅσοι ἐπιτελοῦν τὴν ἔνδοξη καὶ πανίερη καὶ φωτοφόρο πανήγυρή σου μέ πίστη, φώτισέ τους μέ τὴν θείαν χάριν χρησιμοποιοῦντας σαφέστατα τὸ ὄνομά σου, πού μιμεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγαθότητά του, καὶ παρακάλεσε νὰ δοθεῖ αὐτῇ (ἡ θεία χάρις) σ' αὐτούς πού σέ ὕμνοῦν. (Δίς). Δόξα ... Ἐλαμψε ἐξαιρετικὰ σήμερα ἡ σεβάσμια μνήμη τοῦ Αναργύρου (πού δέν δεχόταν χρήματα) καλώντας σέ συγκέντρωση τοὺς πιστοὺς γιὰ συνεστίαση (συμπόσιο) μυστικὴ, καὶ ὀδηγώντας τὰ πλήθη τῶν φιλεόρτων σέ ἐορταστικὸ πανηγύρι. Διότι εἶναι παρῶν γιὰ μᾶς θαυματουργὸς ἰατρός, πού θεραπεύει τίς ἀσθένειες ὅλων, ὁ Παντελεήμων ὁ στερεὸς (ἀκλόνητος) ἀθλητής· καὶ πρεσβεύει παρατεταμένα στὸν Κύριο, νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ποιὸς νὰ μὴ σέ μακαρίσει, Παναγία Παρθένε; Ποιὸς νὰ μὴ ἀνυμνήσει τὴν παρθενικὴ σου γέννηση; διότι αὐτὸς πού ἐλάμψε προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα, ὁ Υἱὸς ὁ Μονογενῆς, ὁ ἴδιος προῆλθε ἀπὸ σένα τὴν Ἀγνή, καὶ σαρκώθηκε κατὰ τρόπον ἀνέκφραστο, αὐτὸς πού ὑπῆρχε Θεὸς ἀπὸ τὴ φύση του, καὶ ἔγινε ὡς πρὸς

προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11). Αναγνώσματα. Προφητεία Ἡσαΐου. (ΜΓ'. 9-14). (23 Ἀπριλίου. Σελίς 34). Σοφίας Σολομῶντος. (Γ'. 1-9). (23 Ἀπριλίου. Σελίς 45). Σοφίας Σολομῶντος. (Ε'. 15-ΣΤ'. 3). (23 Ἀπριλίου. Σελίς 5-6). Ἐκτενής. Κεφαλοκλισία. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 11-12,-13,-14). Απόστιχα. Παντελεήμονος μνήμην, τοῦ ἐλεήμονος, μέτ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνεύκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο. Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν, ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὖρες, μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.		τή φύση ἄνθρωπος γιά μᾶς, Χωρίς νά διαιρεῖται σέ δύο πρόσωπα, ἀλλά νά ἀναγνωρίζεται μέ δύο φύσεις, πού δέν συγχέονται. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνή Παμμακάριστη, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 9-11). Αναγνώσματα. Προφητεία τοῦ Ἡσαΐα. (ΜΓ'. 9-14). 23 Ἀπριλίου. Σελίδα 3-4). Σοφία Σολομῶντος. (Γ'. 1-9). 23 Ἀπριλίου. Σελίδα 4-5). Σοφία Σολομῶντος. Ε'. 15-ΣΤ'. 3). (23 Ἀπριλίου. Σελίς 5-6). Ἐκτενής... Κεφαλοκλισία. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 11-12,-13,-14). Απόστιχα. Τό νά ἐπιτελοῦν μέ ἐγκώμια τῇ μνήμῃ τοῦ σπλαχνικοῦ Παντελεήμονα, εἶναι χρέος γιά τοὺς φίλους τῶν Μαρτύρων· διότι αὐτός, ἀφοῦ ζήτησε (θέλησε νά μιμηθεῖ) στή συμπάθεια (στήν εὐσπλαχνία) τὸν μόνο πού δέν μπορεῖ νά ἐξεικονισθεῖ (νά παρασταθεῖ), ἔλεβε ἀπ' αὐτόν τῇ θείᾳ χάρι. Στίχ. Ὁ Δίκαιος ἀνθίζει ὡς φοῖνικας καὶ πολλαπλασιάζεται ὅπως ἡ κέδρος στό Λίβανο. Ἐσὺ ἐφιλοσόφησες τὴν χάρι κατὰ τῇ γνώμῃ μελετώντας τὴν μέ τὴν πράξη, τὴν ὁποία βροῆκες, μακάριε, ὡς ὄχημα τῆς ἀληθινῆς θεωρίας, ἀφοῦ ἔγινες εὐεργέτης, αὐτῶν πού ταλαιπωροῦνταν ἀπὸ κάθε εἶδους ἀρρώστειες ἔχοντας τὸν Χριστό θεῖκό φάρμακο.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Τὶς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς, οὐς ἀνέτλης γενναίως, ἄπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόητα σοὶ πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος. Δόξα... Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν, τῷ ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας, καὶ θεία χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτῆς ἀναδέδειξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὐτόνον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν, Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16). Ἀπολυτίκιον. Ἀθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς		Στίχ. Φυτευμένος στὸν οἶκο τοῦ Κυρίου ἀνθίζει στὶς αὐλές τοῦ Θεοῦ μας. Ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ διηγηθεῖ ἀντάξια, Μάρτυρα Παντελεῆμον, τοὺς ἄθλους, τοὺς ὁποίους κατόρθωσες γενναῖα, ἀποδεικνύοντας κάθε ἐπιπόνηση τιμωριῶν ἀνίσχυρη μπροστὰ στὸν πόθο πού ὑπῆρχε μέσα σου γιὰ τὸ Χριστό, πού σοῦ ἀνταποδίδει τώρα τὴ δόξα. Δόξα ... Ἀφοῦ ἀγάπησες τὴν μητρικὴ σου εὐσέβεια, διόρθωσες τοῦ πατέρα σου τὴν ἀσέβεια· ἀφοῦ στρατεύθηκες ἀπὸ τὸν ἰατρό τῶν ψυχῶν, ἐξεπαίδευσες ἰατρικὰ τὸν ἑαυτό σου· Καὶ μέ τὴ θεία χάρη προκόπτοντας καὶ στὰ δύο ἀναδείχθηκες τῶν παθῶν ἐξολοθρευτῆς καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτῆς. Ἀλλά, ἐπειδὴ κατέχεις ὅπως στοὺς ἀγῶνες τὴ ρωμαλεότητα καὶ στὶς πρεσβείες τὴν ἐπιμονή, Παντελεῆμον Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἰκέτευε παρατεταμένα (ἐπίμονα) νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μα. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τὰ οὐράνια σέ ὑμνοῦν, Χαριτωμένη Μητέρα ἀνύμφευτη· Καὶ ἐμεῖς δοξολογοῦμε, τὴν ἀνεξιχνίαστή (ἀνεξήγητή) σου γέννηση. Θεοτόκε, πρέσβευε, νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας. Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16). Ἀπολυτίκιο. Ἀθλοφόρε Ἄγιε καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε στὸν ἐλεήμονα Θεό, γιὰ νὰ δώσει ἄφεση πταισμάτων στὶς ψυχές μας.

ἡμῶν. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτόκιον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος. Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17). 27 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα. Μητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβές, εὐσεβῶς διωρθώσω ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρέχόντων σοι. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε		Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἐσένα πού εἶσαι μεσίτρια γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ γένους μας, σέ ὑμνοῦμε, Θεοτόκε Παρθένε. Διότι, μέ τὴ σάρκα πού προσέλαβε ἀπὸ σένα ὁ Υἱός σου καὶ Θεός μας, ἀφοῦ καταδέχθηκε τὸ σταυρικό πάθος, μᾶς λύτρωσε ἀπὸ τὴ φθορά ὡς Φιλάνθρωπος. Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελδα 16-17). 27 ΙΟΥΛΙΟΥ. ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΑΜΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 17-31). Καθίσματα. Ἐπειδὴ ἀγάπησες τὴν εὐσέβεια τῆς μητέρας σου, Παμμακάριστε, διόρθωσες εὐσεβῶς τὴν ἀσέβεια τοῦ πατέρα σου· γι' αὐτὸ καὶ πῆρες χάρη ἀπὸ τὸν Παντοκράτορα Θεό, νά θεραπεύεις τὰ νοσήματα τῶν ἀσθενῶν, ἔνδοξε Μάρτυρα Παντελεῆμον, αὐτῶν πού τρέχουν κοντά σου μέ πίστη θερμῇ. Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἐλπίδα τῶν χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, τὸ Θεό πού γέννησες ἐπάνω ἀπὸ τὴ διάνοια καὶ τὴ λογική, ἰκέτευέ τον ἀκατάπαυστα μαζί μέ τίς ἄνω, τίς οὐράνιες Δυνάμεις, νά δώσει συγχώρηση ἁμαρτιῶν σέ ὅλους ἐμᾶς, καὶ διόρθωση τῆς ζωῆς, σ' αὐτούς πού μέ

δοξάζουσι. Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονὴ πίστει ἐορτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε, τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνησεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν. Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι. Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Παντελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν ζωοδότην δόξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τὰς ἀχράντους χειράς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας. Πᾶσι παράσχου Χριστέ τὰ ἐλέη σου. Ἀναβαθμοί. Τό Α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελίς 9). Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος		πίστη καὶ πόθο σὲ δοξάζουν πάντα. Ὡς στρατιώτη τοῦ Χριστοῦ ἀκατανίκητο, καὶ ἀγωνιστὴ γενναιότατο, ὅλοι οἱ πιστοὶ σὲ ἐγκωμιάζουμε, ὠραιότητα τῶν Μαρτύρων, γιορτάζοντας μέ πίστη τὴν ἀγία σου μνήμη, Μάρτυρα πανύμνητε· Καὶ τοὺς σεβάσμιους ἀγῶνες σου, σοφέ, τοὺς δοξάζουμε μελωδικὰ καὶ μεγαλύνουμε τό Σωτῆρα Χριστό. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τὰ πλήθη τῶν ἀκαθάρτων μου λογισμῶν, καὶ τίς νιφάδες τῶν ἀτόπων σκέψεών μου, ποιός θά μπορέσει νά πεῖ λεπτομερῶς, Παναμόλυνη; Καὶ τίς ἐπιθέσεις τῶν ἄσαρκων ἐχθρῶν μου (τῶν δαιμόνων) καὶ τὴν κακίαν τους ποιός θά τίς διηγηθεῖ; Ἀλλὰ μέ τῇ δικῇ σου πρεσβείᾳ, ἀγαθῇ, δώρισέ μου τὴ λύτρωσι ἀπὸ ὅλα αὐτά. Σήμερα ἡ οἰκουμένη γιορτάζει τοὺς σεβάσμιους ἀγῶνες σου, ἀθλητὰ Παντελεῆμον, δοξάζοντας τό Ζωοδότη, πού σὲ ἀνέδειξε θερμὸ προστάτη μας. Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τὰ ἀγνά χέρια σου, Παρθένε Μητέρα, ἀπλώνοντάς τα σκέπασε, αὐτούς πού ἔχουν πεποίθησι σ' ἐσένα καὶ κραυγάζουν στὸν Υἱό σου. Δῶσε σὲ ὅλους, Χριστέ, τὰ ἐλέη σου. Ἀναβαθμοί. Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. Ἦχου. (Σελίδα 9). Προκείμενο. Ὁ Δίκαιος ἀνθίζει ὡς φοῖνικας καὶ πολλαπλασιάζει

ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Τάξις ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 33). Εὐαγγέλιον. Κατά Λουκᾶν. (ΚΑ'. 12-19). Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ̄ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Πεντηκοστάριον. Ἐλεήμονα Χριστόν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρέ, ἀπαλλάξαι με παθῶν καὶ ἐλεῆσαί με.		ζεται ὅπως ἡ κέδρος στό Λίβανο. Στίχ. Φυτευμένος στόν οἶκο τοῦ Κυρίου ἀνθίζει στίς αὐλές τοῦ Θεοῦ μας. Τάξη ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 33). Εὐαγγέλιο. Λουκᾶν. (ΚΑ'. 12-19). Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητές του· Προσέχετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· διότι θά ἀπλώσουν τὰ χέρια τους ἐπάνω σας, καὶ θά σᾶς καταδιώξουν παραδίδοντάς σας σέ συναγωγές καὶ φυλακές, καὶ θά σᾶς ὀδηγήσουν σέ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου· καὶ θά εἶναι γιά σᾶς μαρτυρία. Βάλετε λοιπόν στίς καρδιές σας, νά μὴ προμελετᾶτε τί θά ἀπολογηθεῖτε· διότι ἐγὼ θά σᾶς δώσω ἰκανότητα καὶ σοφία, στήν ὁποία δέν θά μπορέσουν, νά φέρουν ἀντίρρηση, οὔτε νά ἀντισταθοῦν, ὅλοι πού εἶναι ἀντίθετοί σας. Καί θά παραδοθεῖτε ἀπό γονεῖς καὶ ἀδελφούς καὶ συγγενεῖς καὶ φίλους, καὶ θά θανατώσουν κάποιους ἀπό σᾶς, καὶ θά εἴσθε μισητοί ἀπό ὅλους ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου. Ὅμως οὔτε μία τρίχα ἀπὸ τό κεφάλι σας δέν θά χαθεῖ (χωρίς τή συγκατάθεσή μου). Μέ τήν ὑπομονή σας κερδίστε τίς ψυχές σας. Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Πεντηκοστάριο. Ἰκέτευε τώρα τόν ἐλεήμονα Χριστό, Παντελεῆμον θεϊκέ ἰατρέ, νά μέ ἀπαλλάξει ἀπό τὰ πάθη καί νά μέ ἐλεήσει.

«Σώσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελίς 36-37). Κανόνες. Ωιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. «Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». Ὡς ὠραίαν ὡς περικαλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε, τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε. Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε. Τοῦ Ἁγίου. Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν πρῶην		«Σώσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικό. Σελίδα 36-37). Κανόνες. Ωιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. Κάποτε ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὰ ὄπλα, ἔστρωσε στὸ βυθὸ τῆς θάλασσας ὅλη τὴ στρατιὰ τοῦ Φαραῶ, καὶ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ παίρνοντας σάρκα ἐξαφάνισε τὴ γεμάτη ἀπὸ ται- πωρία ἁμαρτία, ὁ δοξασμένος Κύριος· διότι ἔχει ὑπερβολικὰ δοξασθεῖ. Ἐπειδὴ εἶσαι ὠραία, γεμάτη ἀπὸ κάλλος καὶ ἀμόλυνη ὁλόκληρη μεταξύ τῶν γυναικῶν, ὁ Θεός, σέ διάλεξε, καὶ κατοίκησε στή μήτρα σου τὴν ἀμόλυνη, Αὐτὸν ἰκέτευε, Παναμόλυνη, νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ μολυσμὸ τῶν ἁμαρτημάτων, ὅλοι πού σέ ἀνυμνοῦν. Κατὰ τὸν ψαλμὸ, Ἀγνή, ὡς Βασίλισσα, στάθηκες στά δεξιὰ τοῦ Βασιλιᾶ, πού ἔλαμψε ἀπὸ τὰ δικά σου σπλάχνα· Αὐτὸν ἰκέτευε, νὰ μέ βάλει, νὰ σταθῶ στά δεξιὰ του κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἀνταποδόσεως, Νύμφη τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ ἀπογυμνώθηκε ἀπὸ πνευματικὴ βλάστηση ἢ φύση τῶν ἀνθρώπων, ἐξ αἰτίας ὅλων τῶν σφαλμά- των, ἀφοῦ γέννησες τὴν οὐράνια βροχή, τὴν ἀνεκαίνισες ὁλόκληρη. Ἀλλὰ σέ παρακαλῶ, δεῖξε καρποφόρο τὸ αὐλάκι τῆς ψυχῆς μου, πού ἔμεινε ἄγονο. Τοῦ Ἁγίου. Αφοῦ πλησίασες πρόθυμα τὸν Χριστό, πρὶν τελειοποιηθεῖς κατὰ Χριστὸν μέ τὸ Βάπτισμα,

ἡγχειρας· νῦν δὲ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωποίησον.

Ανατείλας οἶά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὠραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστόν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας, Μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τοῦ Κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Ωιδὴ Γ'. Τῆς Θεοτόκου.

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἔθνῶν στείρευούσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου».

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου

ἀνέστησες τὸν πρόην νεκρό· καὶ τώρα ἐμένα, Παμμακάριστε, πού νεκρώθηκα μέ τό δάγκωμα τῆς ἁμαρτίας, μέ τίς δικές σου ἰκεσίες, Παντελεῆμον, ζωογόνησέ με.

Ἀφοῦ ἀνέτειλες ὡς ἄστρο, ἔχοντας κατά τή νεότητά σου γεροντική καὶ μέ θεῖο φρόνημα σύνεση, καὶ ἀποκτώντας μαζί μέ τὴν ὠραιότητα τοῦ σώματος ἐπί πλέον τὴν εὐπρέπεια τῆς ψυχῆς, φάνηκες ὠραιότατος στό δοξασμένο Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ἀφοῦ νεκρώθηκες γιά τόν κόσμο, Μακάριε, καὶ ντύθηκες τόν Χριστό μέ τό λουτρό τοῦ Βαπτίσματος, ἔγινες ὄργανο πού ἔφερε τό Θεό, καὶ δοχεῖο τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θεραπεύοντας ὅλους, γιατρεύοντας τίς ἀσθένειες ὅλων.

Ἀφοῦ ἔκανες τή Σοφία τοῦ Θεοῦ φίλη γιά τόν ἑαυτό σου καὶ ἔχοντάς την συμμετοχο στή ζωή σου, τιμήθηκες ἀπ' αὐτήν καὶ στολίσθηκες μέ τό στεφάνι τῶν χαρισμάτων λάμποντας μέ τή λαμπρότητα τῆς θεϊκῆς λάμψεως.

Θεοτοκίο.

Μέ εὐλογίες, Πάναγνη σεμνή, ἀφοῦ γέννησες τόν Χριστό, στεφάνωσες τὴν ἀνθρώπινη φύση πού ἔγινε καταραμένη ἀπό τὴν ἀνυπακοή στόν Κτίστη, καὶ τὴν ἔλευθέρωσες ἀπό τὴ φθορά· γι' αὐτό χαίροντας ὅλοι οἱ πιστοὶ σέ μακαρίζουμε.

Ωιδὴ Γ'. τῆς Θεοτόκου.

Κύριε, ἔβγαλε ἄνθη μέ τὴν παρουσία σου ἡ ἔρημος, δηλαδή ἡ Ἐκκλησία τῶν ἔθνῶν πού ἦταν στείρα, στήν ὁποία στερεώθηκε ἡ καρδιά μου.

Ἀφοῦ φόρεσε ἐμένα τόν ἄνθρωπο, προῆλθε ἀπό

πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας
στολήν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς
γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν.

Ἵπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποι-
να, ὄν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτιρῆσαι τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις
σκυθρωπάζουσας

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου,
Ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου,
φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφρω, δραστηκῶ σου
φαρμάκῳ περιποιήσαι.

Τοῦ Ἁγίου.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας
γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεξαμένη
σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ
σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου
δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας,
θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν
ὄλων παριστάμενος.

Ἡλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων
πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ
πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας
θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας,
Ἐνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν
πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον
ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

τὴν κοιλιὰ σου ὁ Ποιητὴς, Παναμόλυντη, δωρίζοντας
στολή ἀφθαρσίας, σ' αὐτούς πού γυμνώθηκαν ἀπὸ τὰ
πολλὰ ἀμαρτήματα.

Ἐγέννησες τὸν ἀνώτερο ἀπὸ κάθε τιμὴ Λόγο τοῦ
Θεοῦ, Κυρία, τὸν ὁποῖο ἰκέτευε ἐπίμονα, νὰ λυπηθεῖ
τὴν ταπεινὴ μου ψυχὴ, πού εἶναι σκυθρωπὴ ἀπὸ τίς
ἀτιμίαις τῶν ἡδονῶν.

Θεράπευσε τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου,
Ἀμόλυντη· Περιποιήσου μέ τό δραστηκὸ σου φάρμακο
τὴν ταπεινὴ καρδιά μου, πού φαρμακώθηκε μέ τό δη-
λητήριο τοῦ φιδιοῦ (τοῦ διαβόλου).

Τοῦ Ἁγίου.

Ἀφοῦ ἄκουσες τὰ λόγια τοῦ Πνεύματος, ἔγινες ὡς
γῆ εὐφορὴ καὶ καρποφόρα, πού δέχθηκε τὸν πολύτιμο
σπόρο, καὶ γέννησε, τρισμακάριστε, τὴ σωτηρία τῶν
ψυχῶν.

Νέκρωσες τό φρόνημα πού προκάλεσε τό δάγκω-
μα τοῦ δράκοντα (τοῦ διαβόλου) καὶ ζωογόνησες τὴν
ψυχὴ σου δεχόμενος τό Βάπτισμα μέ τρόπο θεόπνευ-
στο καὶ παραστέκοντας στό Βασιλιά τῶν ὄλων.

Περιφρόνησες τό ἄθεο πρόσταγμα τῶν τυράννων,
καὶ ἔτρεξες κοντὰ ν Χριστό, ἀποκτώντας ἐκεῖνον ἀντὶ
ὄλων, καὶ ἔγινες, φωτισμένε ἀπὸ τό Θεό, μεγαλέμπο-
ρος.

Ἀφοῦ ἀγάπησες τὴν εὐσέβεια τῆς μητέρας σου,
Ἐνδοξε, μίσησες τὴ γεμάτη ταραχὴ πατρικὴ ἀθεΐα
διαλέγοντας σάν συνετός τό καλλίτερο.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε, ὄν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38). Κάθισμα. Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῶ πατρί, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας, καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου. Ἰδιὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου.		Ὁ Κύριος πού συγκρατεῖ μέ τό θεϊκό του νεῦμα ὅλη τὴν κτίση, κρατεῖται στά χέρια σου, Παρθένε, Αὐτόν τώρα ἰκέτευσε, νά λυτρωθοῦν ἀπό κινδύνους οἱ ψυχές μας. Μικρὴ Συναπτή; (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38). Καθίσματα. Ἀφοῦ κατέθεσες τὴ μαρτυρία σου γιὰ τὸν Χριστό, καὶ κήρυξες τὴν πίστη στὸν πατέρα σου, τὸν ἀνέσυρες, πανένδοξε, ἀπὸ τό βυθό τῆς ἀγνοίας· Καὶ χωρὶς νά φοβηθεῖς τὴν ἄθεη γνώμη τῶν τυράννων καταντρόπιασες τό ἀνίσχυρο θράσος τῶν δαιμόνων· Γι' αὐτό καὶ πῆρες ἀπὸ τὸν Θεό τὴ χάρη, νά θεραπεύεις νοσήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανένδοξε. Πρέσβευε στό Χριστό τό Θεό, νά δωρίσει συγχώρηση ἁμαρτιῶν, σ' αὐτούς πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου. Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίο. Ἀφοῦ συνέλαβες στήν κοιλία σου, χωρὶς νά καεῖς, τὴν Σοφία καὶ τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, γέννησες στὸν κόσμο αὐτόν πού συγκρατεῖ τὸν κόσμο καὶ ἀπὸ τὰ στήθη σου, αὐτόν πού τρέφει τοὺς πάντες· καὶ κράτησες στίς ἀγκάλες σου αὐτόν πού κρατεῖ τὰ πάντα· γι' αὐτό σέ παρακαλῶ, Παναγία Παρθένε, νά ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὰ σφάλματά μου, ὅταν πρόκειται νά παρουσιασθῶ ἐνώπιον τοῦ Κτίστου μου. Κυρία Παρθένε ἀγνή, δώρησέ μου τότε τὴ δική σου βοήθεια· Διότι ἐσένα ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου. Ἰδιὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου.

«Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ, Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Σταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσαν ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσαν.

Ρομφαία με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν, Ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἴασαι, λόγχη καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτείαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν, Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότη τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἦνπερ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προορῶμενος.

Αἰνέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα, ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις, βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτοις ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας,

Προῆλθες ἀπὸ Παρθένου, χωρὶς νὰ εἶσαι κάποιος πρεσβευτῆς ἢ Ἄγγελος, ἀλλὰ σαρκώθηκες ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, καὶ μέ ἔσωσες ἐμένα τὸν ἄνθρωπο ὀλόκληρο (σῶμα καὶ ψυχὴ)· γι' αὐτὸ κραυγάζω σ' ἐσένα· Δόξα στὴ δυνάμη σου, Κύριε.

Βρέξε μου σταγόνα κατανύξεως, Κυρία, ἀφαιρώντας ὅλο τὸν καύσωνα τῆς καρδιᾶς μου καὶ ἐξουδετερώνοντας τίς βλαβερὲς πλημμύρες τῆς στενοχώριας μου.

Ἐπειδὴ πληγώθηκα ἀπὸ τὸ σπαθὶ τῆς ἡδονῆς, καὶ εἶμαι πεσμένος τραυματίας, Ἀμόλυντη, μὴ μέ παραβλέψεις, ἀλλὰ θεράπευσέ με μέ τὴ λόγχη καὶ τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ μας.

Ἐπειδὴ πῆρες ὡς πλοῦτο τὴν κυριαρχία ἐπάνω σέ ὅλη τὴν κτίση, ἐμένα πού πτώχευσα φοβερά κάνε με ἄξιο τῆς θείας χάρης, γιὰ νὰ σέ μεγαλύνω ὡς ἀγαθὴ προστάτιδά μου, Παναμόλυντη.

Τοῦ Ἁγίου.

Πληγωμένος ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ Κυρίου διαμοίρασε τὸν πλοῦτο σου στοὺς φτωχοὺς γυμνάζοντάς τόν ἑαυτό σου γιὰ τὸ μαρτύριο, τὸ ὁποῖο καὶ πέρασες προβλέποντας τίς αἰώνιες ἐλπίδες.

Προσέφερες στό Θεό τὴ θυσία τῆς ὑμνολογίας, περιφρονώντας ὀλοφάνερα τὸν σεβασμὸ τῶν εἰδώλων, καὶ καταπάτησες, Ἀθλοφόρε, ὅλο τὸ θράσος τῶν ἀσεβῶν.

Ἀγωνιζόμενος ἐναντίον ἐκείνων, πού ἦταν τραυματισμένοι ἀπὸ ζήλεια καὶ φθόνο, προέβαλες ἐναντίον τους τὴν ἀκατανίκητη δύναμη τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυρα,

τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπώσαμενος.

Ὁ πρεσβύτου, Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνιδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρω, εἰς ἓν συνήψας ἀφράστως Θεονύμφευτε.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου.

«Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σου γὰρ Δέσποτα τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν».

Ὀδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα Ἄχραντε ὀδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ξενώσας φρενί, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε ἀγνή, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος, ἀλλ' ἐπίστρεψον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρῶν πότισον τὸν δούλόν σου, φλογμῶ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομήτορ ἄχραντε.

καὶ τοὺς νίκησες, τρέποντας σὲ φυγὴ τὴν ἀσεβῆ τυραννία τους.

Αὐτὸς πού κρατήθηκε στίς ἀγκάλες τοῦ γέροντα Συμεῶν, σὲ συνέλαβε μὲ τὰ λόγια τοῦ γέροντα Ἑρμολάου, Παντελεῆμον, γιὰ νὰ ἀποκτήσεις τὴ γνώση τοῦ Θεοῦ, καὶ γιὰ τὴ σωτηρία πολλῶν καὶ τὴν ἀπολύτρωσή τους.

Θεοτοκίον.

Νέες καὶ παρθένες ἔτρεξαν πίσω σου, βλέποντάς σε νέα, Παρθένο καὶ Μητέρα· διτι μόνη Ἐσὺ, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, ἔνωσες καὶ τὰ δύο σὲ ἓνα, κατὰ τρόπον ἀνέκφραστο.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου.

Μεσίτης μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἔγινες, Χριστέ Θεέ μας· διότι μὲ τὴ μεσολάβησή σου, Κύριε, ἀπὸ τῆ νύχτα τῆς ἀγνοίας ὀδηγηθήκαμε πρὸς τὸν Πατέρα, τὴν πηγὴ τοῦ φωτός.

Ἐσὺ πού γέννησες τὴν Ὀδό τῆς ζωῆς, Ἀμόλυνη, ὀδήγησέ με τώρα σὲ εὐθύ δρόμο, ἐμένα, πού χωρὶς λογικὴ γκρεμίζομαι σὲ μέρη ἀδιάβατα καὶ σὲ βάραθρα, (γκρεμούς) φοβερῶν πτώσεων.

Ἀφοῦ ἐξώρισα τὸν ἑαυτό μου μὲ ἀχάριστο νοῦ, Παρθένε ἀγνή, ἔζησα μὲ ἀσωτεῖες περιπλανώμενος στὴ μακρινὴ χώρα τῶν παθῶν· Ἀλλὰ ἐπανάφερέ με, σῶσε με μὲ τίς δικές σου παρακλήσεις.

Πότισε μὲ ζωογόνα νερά σου ἐμένα τό δούλο σου, πού καίομα ἀπὸ τὴ φλόγα τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ φλογίζομαι ἀπὸ τίς ἐπιθέσεις τῶν δαιμόνων, Παρθένε Μητέρα ἀμόλυνη.

Τοῦ Ἁγίου. Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θεία, καὶ καρτερία σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες. Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι. Ἀθλητικῶν, προϊστάμενος, Μάκαρ ἀγωνισμάτων, θεία δυναστεία περιεγένου, τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος. Νεανικῆν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος. Ἀσυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλία, ὁ Ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονε αἴτιος, τῇ σῆ συνεργείᾳ Χριστέ, δυναμούμενος. Θεοτοκίον. Ρῆσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἰ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν. Ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, ἀγνήν οὐ γινώσκομεν. Ωιδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου «Ἐν ἀβύσσῳ παισιμάτων κυκλούμενος,		Τοῦ Ἁγίου. Μέ χαρὰ ὑπέφερες τοὺς ἀγῶνες τοῦ μαρτυρίου, προστατευμένος μέ θεία δύναμη, καὶ ὑπομένοντας τὰ βασανιστήρια μέ σταθερὴ καρτερία, χαίροντας κραύγαζες. Ἄλλον Θεὸ ἐκτός ἀπό σένα δέν γνωρίζω. Ὑπάρχοντας πρῶτος στά ἀθλητικά ἀγωνίσματα, Μακάριε, μέ τῇ θεία δύναμη νίκησες τὴν ἀσεβῆ τυραννία τῶν ἀθέων καὶ τῇ δαιμονικῇ μανία, ἔχοντας ντυθεῖ ὡς ἔνδυμα τὸν Χριστό, πού καθορίζει τοὺς ἀγῶνες Ἐχοντας ἐσύ νεανικὴ τὴν ἀντίστασή σου, καὶ κατέχοντας ρωμαλέο τὸ ἀνάστημα τῆς ψυχῆς ὑπέφερες ρωμαλέα κάθε βασανιστήριο, Μακάριε, μέ ἀνδρεῖο φρόνημα, ἐνισχυόμενος ἀπό τῆ χάρη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀπέκρουσε τὴν ἀόρατη (ὑπουλη) φλυαρία τῶν πλανεμένων ὁ ἀθλοφόρος μέ τὴν ἐπουράνια διδασκαλία, καὶ γιά πολλοὺς ἔγινε αἴτιος παράδοξης σωτηρίας, ἐνισχυόμενος ἀπό τῆ δική σου δύναμη, Χριστέ. Θεοτοκίον. Τά λόγια καὶ τά αἰνίγματα τῶν σοφῶν, δοξασμένη περισσότερο ἀπό ὅλους, καὶ οἱ προαναγγελίες τῶν Προφητῶν, προτύπωναν ὅτι ἐσύ θά εἶσαι φανερά κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Διότι ἄλλην ἀγνή ἐκτός ἀπό σένα δέ γνωρίζουμε. Ωιδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου Περικυκλωμένος ἀπό τὴν ἄβυσσο τῶν παισιμά-

τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

Μὴ με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέστοις μου πράξεσιν, εἰς ἰλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου. Οἴκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταισμάσιν, ὡς τὸν Κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριστος· σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος, καὶ ἐν τροχῶ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονες.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαθλήσας θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

των μου ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀνεξερεύνητη ἄβυσσο τῆς εὐσπλαχνίας σου. Θεέ μου, βγάλε με ἀπὸ τῆ φθορά.

Μὴ με ἀφήσεις νά γίνω ἀντικείμενο χαρᾶς τῶν δαιμόνων κατὰ τὴ μέλλουσα κρίση, Κυρία, ἀλλὰ παρακάλεσε τὸν Κριτὴ καὶ Υἱό σου, νά ρίξει ἐπάνω μου βλέμμα εὐνοϊκό.

Μολονότι σέ ἐξοργίζω μέ λογισμούς, Κύριε καὶ μέ πονηρές καὶ παράνομες πράξεις μου, προβάλλω μπροστά σου τὴ Μητέρα σου, γιὰ νά μέ συγχωρήσεις. Σπλαχνίσου με καὶ σῶσε με.

Λύτρωσέ με ἀπὸ τὴν καταδίκη, Κυρία, ἐμένα πού εἶμαι καταδικασμένος ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου ἐξ αἰτίας τῶν σφαλμάτων μου, ἐσὺ πού γέννησες τὸν Κριτὴ καὶ Θεὸ τῶν ὅλων καὶ Κύριο.

Τοῦ Ἁγίου.

Περιφρόνησες τίς μορφές τῆς πλάνης, τὰ εἶδωλα, καὶ κατήργησες τὴν ἀπάτη, πού εἶχε ἀποκορυφωθεῖ, θαυματουργώντας ἐξαιρετικά καὶ ἐκτελώντας τίς θεραπείες, φωτισμένε ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἀναδείχθηκες στεφανωμένος ἀθλητῆς πανάριστος· διότι ἐσὺ πέρασες μέσα ἀπὸ φωτιά καὶ νερό· Καὶ ἐνῶ τεντονώσουν ἐπάνω σέ τροχό, κατὰ τρόπο παράδοξο νίκησες τοὺς ἀνόητους.

Νίκησες τὸ θράσος τῶν τυράννων, διότι μέ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ ἄντεξες τὰ ἀφόρητα βασανιστήρια τοῦ σώματος μέ τὴ σταθερότητα τῆς ψυχῆς, Θεόφρον (ἐσὺ πού εἶχες θεϊκά φρονήματα).

Θεοτοκίον.

Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀγνή περιέχεται, περιγραφῆ τοῦ σώματος, ὁ τῆ θεία μορφῆ ἀπερίγραπτος. Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 38). Κοντάκιον. Μιμητῆς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἱαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε. Ὁ Οἶκος. Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ὡς καγώ, τοὺς ἑαυτῶν ναοὺς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπείαν περέχει. Σπουδάσωμεν οὖν, ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοώντας ἀπαύστως· σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Συναξάριον. Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος. Στίχοι. Γαλακτόμικτον, Μάρτυς, αἶμα σῆς		Αὐτός πού κατέχει ὀλόκληρη τὴ γῆ ὡς Θεός, κατέχεται στίς δικές σου ἀγκάλες, Ἀγνή, ἐμφανιζόμενος μέ σῶμα περιορισμένο, αὐτός πού εἶναι ἀπεριόριστος κατὰ τὴ θεϊκὴ μορφῆ. Μικρὴ συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 38). Κοντάκιο. Ἐπειδὴ εἶσαι μιμητῆς τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἔλαβες ἀπ' αὐτόν τὴ χάρη τῶν ἱαμάτων, τῶν θεραπειῶν, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μέ τίς εὐχές σου θεράπευσε τίς ψυχικές μας ἀσθένειες, ἀπομακρύνοντας τὰ σκάνδαλα τοῦ παντοτεινοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ ἐκείνους πού φωνάζουν ἀκατάπαυστα. Σῶσε μας, Κύριε. Οἶκος. Τῆ μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τὴν ἄθληση τοῦ γενναίου, τίς θεραπείες τοῦ πιστοῦ, ἅς ὑμνήσουμε ἐμεῖς οἱ φίλοι τοῦ Χριστοῦ, γιά νά λάβουμε ἔλεος, πρό πάντων, ὅσοι μολύναμε ὅπως καὶ ἐγώ τὰ σώματά μας (τοὺς ναοὺς μας)· διότι παρέχει (προσφέρει) τὴ θεραπεία τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων. Ἄς φροντίσουμε λοιπόν, ἀδελφοί, νά κρατοῦμε μέ ἀσφάλεια στίς καρδιές μας αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἀπαλλάσσει ἀπὸ τὴν πλάνη, αὐτοὺς πού φωνάζουν ἀκατάπαυστα· σῶσε μας, Κύριε. Συναξάριο. Κατὰ τὴν εἰκοστὴ ἐβδόμη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱατροῦ Παντελεήμονος. Χύθηκε ἀνάμικτο μέ γάλα, Μάρτυρα, τό αἶμα τῆς

κάρας, Δι' ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει. Φάσγανον ἑβδομάτη λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Καταβασίαι: Τῆς Μεταμορφώσεως. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 76-78). Ἰδιή Ζ' .Τῆς Θεοτόκου. «Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος τυράννου, μετάρσιον τὴν φλόγα ἀνερρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος». Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με. Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶν σου, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε, τὸ ἀνθρώπινον· διὸ με τοῖς πάθεσι καταρρυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις, ῥῦσαι πρεσβείαις σου. Ἡ κάμιος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδέ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον· ὅθεν ἰκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.		κεφαλῆς σου, γιὰ τὴν ὁποία ἔχυσε ὁ Χριστὸς ἀνάμικτο μέ νερό τό δικό του αἷμα. Ὁ Παντελεήμων ἀντιμετώπισε ξίφος κατὰ τὴν εἰκοστήν ἑβδόμην ἡμέρα. Μέ τίς δικές τους πρεσβεῖες, Χριστέ Θεέ μας, ἐλέησέ μας. Ἀμήν Καταβασίαι: Τῆς Μεταμορφώσεως. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 76-78). Ἰδιή Ζ' .Τῆς Θεοτόκου. Τό ἀντίθεο πρόσταγμα τοῦ παρανόμου τυράννου ἀναρρίπισε πανύψηλη τὴ φλόγα. Ὁ Χριστὸς ὁμως ἄπλωσε ἐπάνω ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς νέους τὴ δροσιά τοῦ Πνεύματος, αὐτὸς πού εἶναι εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος. Ἐπειδὴ εἶσαι δύναμή μου καὶ δοξολογία καὶ σωτηρία καὶ σίγουρη βοήθεια, καὶ τεῖχος ἀκατανίκητο, Κυρία, πολέμησε τοὺς δαίμονες πού μέ πολεμοῦν πάντοτε, πού διαρκῶς ἐπιζητοῦν νά μέ θανατώσουν. Ἀφοῦ ἔδωσες σῶμα στό Θεό ἀπό τά παρθενικά σου αἷματα, θεοποίησες, Παρθένε τό ἀνθρώπινο γένος· γι' αὐτό ἐμένα πού μολύνομαι καὶ φθείρομαι ὑπερβολικά ἀπό τά πάθη ἐξ αἰτίας τῶν τεχνασμάτων τοῦ ἐχθροῦ, ἀπάλλαξέ με μέ τίς πρεσβεῖες σου. Τό καμίνι τῆς Βαβυλώνας προεικόνιζε τὴ δική σου γέννηση, Παναμόλυνη· διότι δέν ἔκαψε τοὺς νέους, ὅπως δέν ἔκαψε τὴ μήτρα σου ἢ ἀφόρητη φωτιά (τοῦ Θεοῦ)· Γι' αὐτό σέ ἰκετεύω, νά γλυτώσεις ἀπό τὴν αἰώνια φωτιά ἐμένα τόν δοῦλο σου.

Τοῦ Ἁγίου. Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσῃ Παναοίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκόει τοῦ βίου, οὖς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν, Μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ἁγίων ψυχαί, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε Μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελωδεῖς ἀγαλλόμενος. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον. Ρομφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι, Πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῆσασα. Ωιδὴ Η΄. Τῆς Θεοτόκου. «Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».		Τοῦ Ἁγίου. Ἀθλώντας σύμφωνα μέ τό νόμο καί ἀφοῦ νίκησες τόν ἐχθρό, ἔγινες, πανύμνητε, λιμάνι γαλήνιο, σ' αὐτούς πού θαλασσοδέρονται, φῶς σ' αὐτούς πού βρίσκονται στό σκοτάδι τῆς ζωῆς, τούς ὁποίους κι ἐδίδαξες νά ψάλλουν. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας. Εἶσαι μακάριος καί θά ἀποβεῖ πρός ὠφέλειά σου, Μακαριώτατε, πού ἔλαβες τὴν τρισευτυχισμένη καί μακάρια ἐλπίδα σου, πού προορίζεται γιά ὅσους μέ πί- στη κραυγάζουν στόν Κύριο. Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας. Οἱ ψυχές τῶν Ἁγίων καί οἱ ὄμιλοι τῶν Δικαίων καί τά τάγματα τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων σέ δέχθηκαν στή συντροφιὰ τους, Μακάριε· καί ἀφοῦ ἀποκεφαλίσθηκες μέ ξίφος, μελωδεῖς μέ ἀγαλλίαση. Εἶσαι ἄξιος δοξολο- γίας ὁ Θεός τῶν πατέρων μας. Θεοτοκίον. Τό σπαθί, τό ὁποῖο ἄλλοτε μᾶς χώρισε ἀπό τό δέν- δρο τῆς ζωῆς, τώρα γυρίζει καί ὑποδέχεται, αὐτούς πού σφραγίσθηκαν μέ τό αἷμα, πού προῆλθε ἀπό τὴν πλευρά τοῦ Υἱοῦ σου, Παναμόλυντη εὐλογημένη, πού γέννησες τόν Θεό μέ σάρκα. Ωιδὴ Η΄. Τῆς Θεοτόκου. Κάποτε τό πύρινο καμίνι στή Βαβυλώνα διαφοροποιοῦσε τίς ἐνεργεῖες μέ τό θεϊκό πρόσταγμα, διότι τοὺς Χαλδαίους (τούς Βαβυλωνίους), τοὺς κατέ- καιε, ἀλλά τοὺς πιστοὺς τοὺς δροσίζε, ἐνῶ ἔψαλλαν. Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τὸν Κύριο.

Ζήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχὴ μου πρεσβεύουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσαν προστασίαν, ὡς συμπαθὴ καὶ φιλάνθρωπον. Ἐλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυῆτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἰκετεύω σε, διαλύσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδιάς μου, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θεία στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος. Δόξης τοῦ Πατρός, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξία σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαιδρυνον, καὶ δόξης με ἀνάδειξον, μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε. Τοῦ Ἁγίου Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχικὴν ἀμβλωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει Παμμακάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης. Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὤφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ, θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ῥητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν, ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει, τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις		Δεῖξε ζῆλο γιὰ τὰ καλά ἀπομακρυνόμενη ἀπὸ τίς κακίες μέ τῆ φροντίδα θεϊκῶν πράξεων, ψυχὴ μου, ἔχοντας τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ νὰ πρεσβεύει γιὰ σένα ὡς προστασία πού δέν ντροπιάζεται, καὶ εἶναι γεμάτη συμπάθεια καὶ φιλάνθρωπια. Ἐλευθέρωσες, Θεογεννήτρια, ἀπὸ τὰ δεσμά τῆς παλαιᾶς καταδίκης τὸ ἀνθρώπινο γένος· γι' αὐτό σέ ἰκετεύω, νὰ διαλύσεις κάθε δεσμό τῆς κακίας τῆς καρδιάς μου, Ἀμόλυντη, δεσμεύοντάς με μέ τῇ θείᾳ στοργῇ τοῦ Κτίστου μου. Ἐπειδὴ γέννησες τὴ λάμψη (τὴν ἀνταύγεια τοῦ Πατρός, Θεοτόκε, χαροποίησε τὴν καρδιά μου, πού εἶναι σκυθρωπὴ, ἀπὸ τὴ ντροπὴ τῶν πταισμάτων μου, καὶ ἀνάδειξέ με μέτοχο τῆς αἰώνιας δόξας, γιὰ νὰ σέ δοξάζω μέ πίστη. Τοῦ Ἁγίου. Ἡ ἐπιδεξιότητα τῆς δικῆς σου εὐφυΐας θεραπεύει τὴν ψυχικὴ μυωπία τοῦ πατέρα σου, διότι ἔδινε τὸ φῶς, Παμμακάριστε, σ' αὐτοὺς πού ἔτρεχαν κοντά σου καὶ τοὺς καθοδηγοῦσε πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστό. Ἐπειδὴ θυσιάσθηκες γιὰ τὸν Χριστό, πέρασες στὴν αἰώνια ζωὴ, καὶ φάνηκες νὰ παίρνεις τὸ ὄνομα Πα-ντελεήμων ἀπὸ τὸν Θεό τιμώμενος μέ τὴν ὀνομασία ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ καὶ ὑπερυψώνοντας τὸν Χριστό στοὺς αἰῶνες. Ἀφοῦ ἀπέρριψες τὴ ρητορικὴ καὶ φοβερὴ (ἄθλια) φλυαρία τῶν σοφιστῶν (αὐτῶν πού νόμιζαν ὅτι εἶναι σοφοί), μέ τὴν ἐπικλήση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ κό-

ιώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον. Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγῆν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 39-40). Ωιδῆ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. «Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν». Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἐκ τοῦ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε, ξύλω δὲ παγεὶς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν, Ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν. Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἴδου τὰ βασίλεια Κόρη· ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε. Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἡδονῶν κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη, καὶ πρὸς μετανοίας με ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.		βεις τίς ρίζες τῶν παθῶν θεραπεύοντας αὐτούς, πού ὑπερυψώνουν τὸν Χριστό στους αἰῶνες. Θεοτοκίον. Σέ ἀναγνωρίζουμε διαυγῆ, καθαρῆ, πηγῆ τῆς ἀθανασίας, Θεοτόκε, ἐπειδὴ γέννησες τὸν Λόγο τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, πού λυτρώνει ὅλους πού τὸν ὑπερυψώνουν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες. Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 39-40). Ωιδῆ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ Ἄναρχο Πατέρα ἐμφανίσθηκε σ' ἐμᾶς Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, παίρνοντας σῶμα ἀπὸ Παρθένο, γιὰ νά φωτίσει τὰ σκοτισμένα πλάσματα, καὶ νά συγκεντρώσει τὰ σκορπισμένα. γι' αὐτό μεγαλύνουμε τὴν πανύμνητη Θεοτόκο. Ἐπειδὴ γεύθηκε τροφή πού δέν ἔπρεπε ὁ Ἀδὰμ, τρύγησε πικρὰ ἀπὸ τό ξύλο θάνατο· Ἀλλὰ ἐπειδὴ καρφώθηκε σέ ξύλο ὁ Υἱὸς σου, πήγασε τὴ γλυκύτητα τῆς ἀθανασίας, Ἀμόλυνη· γι' αὐτό σέ ἐγκωμιάζουμε. Γεννήθηκες ὡς Βασίλισσα, Κόρη, ἐπειδὴ γέννησες τό Βασιλέα Κύριο, πού διέλυσε τὰ βασίλεια τοῦ ἄδη· Αὐτὸν ἰκέτευε μέ ἐπιμονή, νά κάνει ἀξιῶς γιὰ τὴν ἄνω Βασιλεία, αὐτοὺς πού σέ τιμοῦν. Εὐεργέτησε, Κυρία, τὴν ταπεινὴ μου καρδιά, πού τάλαιπωρήθηκε ἀπὸ τίς πλημμύρες τῶν ἡδονῶν, ἐπειδὴ γέννησες τὸν Ἀγαθὸ καὶ εἶσαι ὀλόκληρη ἀγαθὴ· καὶ βάλε με μέσα στίς ἀγαθές πύλες τῆς μετανοίας.

Τοῦ Ἁγίου. Μετέστης γηθόμενος, πρὸς ὄρεκτῶν τὸ ἔσχατον, ἔνθα κατασκηνώσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος ἀπολαβεῖν ὄντως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἰῶνα τὸν ἀπέραντον. Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συσταζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν παμμάκαρ χυθέντι, παρ' οὗ χαίρων εἰληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων σου. Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιήλ ὡσπερ πάλαι σὺ ἐχαλίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις. διὸ σε Πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν. Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος, καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχὼν παντὶ θλιβομένῳ, λιμένα τε εὐδίου, καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα. Θεοτοκίον. Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν. Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).		Τοῦ Ἁγίου. Μετατέθηκες χαρούμενος πρὸς τὸ ἀνώτερο ἀπὸ τὰ ἐπιθυμητὰ· ὅπου ἀφοῦ ἐγκαταστάθηκες, Μακαριώτατε, ἀξιώθηκες ἀληθινὰ νὰ λάβεις τὸ μακαριώτατο τέλος, μένοντας μαζί μέ τόν Κύριό σου στήν ἀπέραντη αἰωνιότητα. Ἐπέτυχες τὴν ἐκπλήρωση τῆς ἐπιθυμίας καὶ τοῦ πόθου σου μέ θερμό ἀκόμη τὸ αἷμα σου πού ἔσταζε, τὸ ὁποῖο ἄδειασε γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ καὶ χύθηκε γι' αὐτόν, Παμμακάριστε· ἀπὸ τόν ὁποῖο ἔλεβες μέ χαρὰ τὰ στεφάνια τῶν ἀγώνων σου. Τὰ ὀλάνοιχτα στόματα τῶν λιονταριῶν καὶ τῶν θηρίων τὰ περιόρισες ἐσύ, ὅπως ἀκριβῶς παλαιὰ ὁ Δανιήλ· διότι καὶ ἡ ἄλογη φύση, τὰ μὴ λογικά ζῶα, γνωρίζουν νὰ σέβονται τὴν ἀρετὴ τῶν Μαρτύρων. γι' αὐτό, Πανένδοξε, ἀφοῦ συγκεντρωθήκαμε, σέ μακαρίζουμε. Πλούσια καλοσύνη σοῦ χαρίζει ὁ Χριστὸς δωρίζοντας σ' ἐμᾶς θησαυρὸ θεραπειῶν· καὶ σέ προσφέρει λόγῳ τῆς θέσεώς σου ὡς Παντελεήμονα (γεμάτο ἔλεος γιὰ ὅλους) σέ κάθε ἓνα πού θλίβεται, καὶ ὡς λιμάνι γαλήνιο καὶ προστάτη καὶ βοηθό. Θεοτοκίον. Ὡς πόκος, ποκάρι (τούφα μαλλιῶ), Παναμόλυντη, ἀφοῦ δέχθηκες τὴν οὐράνια βροχὴ στήν κοιλία σου, γέννησες γιὰ χάρη μας, αὐτόν πού δίνει τὴν τροφή τῆς ἀθανασίας, σ' αὐτούς πού τόν ἀνυμνοῦν ὡς Θεό, καὶ ἀνακηρύττουν Θεοτόκο ἐσένα τὴν πανύμνητη. Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

Ἐξαποστειλάριον. Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Αναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάισμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὕμνουσιν, Ἄγιε, σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων. Αἶνοι: Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια. Ἦλεος Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεήμων σαφῶς, ὠνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι ὡς συμπαθῆς γάρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν, Ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε. (Δίς). Ἔργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται τῶν σωμάτων πάθη γάρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἔτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας. Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὠραιότητι, καὶ τοὺς		Ἐξαποστειλάριο. Παντελεῆμον Πάνσοφε, τὸ ἱερό καμάρι τῶν σεβαστῶν Αναργύρων καὶ τῶν ἀγίων Μαρτύρων, καὶ ἡ δόξα τῶν χριστιανῶν, πρωτοστάτησε γιὰ νὰ χορηγηθοῦν νίκες ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὸ βασιλιά μας καὶ εἰρήνη στὸν κόσμον καὶ σωτηρία, Ἄγιε, σ' αὐτοὺς πού μέ πίστη σέ ὕμνοῦν πρεσβεύοντας γιὰ ὅλους μαζί μέ τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Αἶνοι: Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 40-42,-43). Τροπάρια. Μιμούμενος τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ὀνομάσθηκες σα- φέστατα Παντελεήμων παίρνοντας κατάλληλο τὸ ὄνομα καὶ ὑπάρχοντας πραγματικά σέ ὅλους ἐλεήμων· διότι, ἐπειδὴ εἶσαι γεμάτος συμπάθεια, ἐλεεῖς τοὺς πάντες προσφέροντας σ' αὐτοὺς διπλὴ τὴ θεραπεία τρέφοντάς τους, θεραπεύοντάς τους, καὶ καθοδηγώ- ντας τους, Ἐνδοξε, στή θεϊκὴ καὶ ὑπέρλαμπρη γνώση τοῦ Χριστοῦ, παμμακάριστε. (Δίς Αὐτὸ πού ἔγινε σ' ἐσένα, ἀναδείχθηκε λαμπρὰ ἔργο τῆς θείας προνοίας· διότι διδασκόμενος νὰ θερα- πεύεις, Παντελεῆμον, τὰ πάθη τῶν σωμάτων, ἀναδείχθηκες σαφέστατα πρόθυμος ἰατρός τῶν ψυχῶν, ἰατρεύοντας ὅλους πού τρέχουν κοντά σου, καὶ λυτρώνοντάς τους ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ πλάνη. Ἀπέναντι στὸ κάλλος τοῦ σώματός σου εὔστοχα τοποθέτησες τὴν ψυχικὴ ὁμορφιά, καὶ τὴν εὐπρέπεια τοῦ νοῦ στὴν ὠραιότητα τοῦ σώματος· καὶ κατέπληξες

όρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις
λάμπων καὶ θαύμασιν, ἄνθει νεότητος,
πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφώς, πίστει τε
καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δόξα...

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἢ
μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς
εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ἄσμασι τοῦτον
καταστέψωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ
δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο,
καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ
δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς
ἄνω κλήσεως, καὶ νῦν μέτ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας
συναγάλλεται. Ἄλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ
Παντελεῆμον, Ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμῆν
τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου
φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε
δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 53-54,-56).

Ἀπολυτικά.

αὐτοὺς ποὺ σέ ἔβλεπαν νὰ λάμπεις μέ τὰ τεράστια
ἔργα καὶ τὰ θαύματα, ἔχοντας λάβει σύνεση γερόντων
μαζί μέ τό ἄνθος τῆς νεότητος, καὶ φωτιζόμενος
ἄπλετα ἀπό τὴν πίστη καὶ τὴ χάρη.

Δόξα ...

Σήμερα ἔλαμψε τοῦ ἀθλοφόρου ἢ μνήμη. Ἐλάτε,
πιστοί, νὰ εὐφρανθοῦμε πνευματικά, καὶ νὰ τόν στε-
φανώσουμε μέ τούς ὕμνους· διότι μέ ἀνδρεία ἔτρεψε σέ
φυγὴ τὸν ἀόρατο ἐχθρό μέ τὴ δύναμη τοῦ Σταυροῦ· καί
ἐπειδὴ δέν δείλιασε ἀπό τὰ ἄπειρα βάσανα τῶν τυράν-
νων, δίκαια δέχθηκε τό βραβεῖο τῆς ἄνω κλήσεως (τοῦ
οὐρανοῦ)· καὶ τώρα ἀγάλλεται μαζί μέ τούς Ἀγγέλους
αἰῶνια. Ἀλλά, Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον,
ιατρὲ τῶν ἀσθενῶν καὶ λιμάνι τῶν θαλασσοδαρμένων,
μὴ παύεις νὰ πρεσβεύεις στόν ἐλεήμονα Θεό, νὰ
σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίο.

Ἀπό κάθε εἶδος κινδύνων φύλαγε τοὺς δούλους
σου, εὐλογημένη Θεοτόκε, γιὰ νὰ δοξάζουμε ἐσένα,
τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν μας.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό, Σελίδα 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).

Ἀπολυτικά.

Τοῦ Ἁγίου. Ἀθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. Ἀναγνώσματα. Απόστολος. Πρὸς Τιμόθεον. Β'. (Β'. 1-10). Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέση. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὁ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγραμμένον ἐκ		Τοῦ Ἁγίου. Ἀθλοφόρε Ἁγίε καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέ- σβευε στὸν ἐλεήμονα Θεό, γιὰ νὰ δώσει ἄφεση πται- σμάτων στίς ψυχές μας. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιο. Ἐπάνω στό ὄρος μετεμορφώθηκες, καὶ ὅσο μποροῦσαν νὰ βαστάξουν οἱ Μαθητές σου, Χριστέ Θεέ μας, εἶδαν τὴ δόξα σου· ὥστε ὅταν σέ δοῦν νὰ σταυρώ- νεσαι, νὰ κατανοήσουν ὅτι πάθος ἦταν θεληματικό, καὶ στὸν κόσμον νὰ κηρύξουν, ὅτι ἐσύ ὑπάρχεις ἀληθινὰ τὸ φῶς (ἢ ἀνταύγεια) τοῦ Πατρὸς. Ἀναγνώσματα Απόστολος. Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολή. (Β'. 1-10). Παιδί μου Τιμόθεε, νὰ παίρνεις δύναμη μέ τὴ χάρη πού ὑπάρχει στὸν Ἰησοῦ Χριστό, καὶ ὅσα ἄκουσες ἀπό μένα μέ πολλοὺς μάρτυρες, αὐτὰ νὰ τὰ ἐμπιστευθεῖς σέ πιστοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι ἱκανοί, νὰ δι- δάξουν καὶ ἄλλους. Ἐσύ λοιπὸν κακοπάθησε ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανένας πού εἶναι στρατευμένος δέν ἐμπλέκεται μέ τίς ὑποθέσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς, γιὰ νὰ ἀρέσει σ' αὐτόν πού τὸν στρατολόγησε. Καὶ ἂν κάποιος ἀθλεῖται, δέν στεφα- νώνεται, ἂν δέν ἀθλήσῃ νόμιμα, τίμια. Ὁ γεωργὸς πού κοπιᾶζει, αὐτὸς πρῶτος πρέπει νὰ παίρνει ἀπὸ τοὺς καρπούς του. Βάλε καλά στό νοῦ σου, αὐτὰ πού σοῦ λέγω· διότι ὁ Θεὸς θὰ σοῦ δώσει σύνεση γιὰ ὅλα. Νὰ

νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ἰωάννην. (ΙΕ' .17-ΙΣΤ' . 2).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς.

Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ

θυμᾶσαι τὸν Ἰησοῦ Χριστό, πού ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, πού κατάγεται ἀπὸ τῆ γενιά τοῦ Δαυΐδ σύμφωνα μὲ τὸ Εὐγγέλιό μου, γιὰ τὸ ὅποιο κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· Ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν μπορεῖ νὰ δεθεῖ. Γι' αὐτὸ ὅλα τὰ ὑπομένω γιὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ὥστε καὶ αὐτοὶ νὰ ἐπιτύχουν τὴ σωτηρία, ἢ ὅποια προσφέρεται μέσῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ αἰώνια δόξα.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ἰωάννην. (ΙΕ' . 17-ΙΣΤ' . 2).

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητὲς του. Αὐτὰ σᾶς παραγγέλλω, γιὰ νὰ ἔχετε ἀγάπη μεταξύ σας. Ἄν ὁ κόσμος σᾶς μισεῖ, νὰ γνωρίζετε, ὅτι ἐμένα μίσησε πρὶν ἀπὸ σᾶς. Ἐάν ἦσασταν ἀπὸ τὸν κόσμος, ὁ κόσμος θὰ ἀγαποῦσε τὸ δικό του πρᾶγμα· ἐπειδὴ ὅμως δὲν προέρχεσθε ἀπὸ τὸν κόσμος, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς διάλεξα ἀπὸ τὸν κόσμος, γι' αὐτὸ σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος. Νὰ θυμᾶσθε τὸ λόγο πού σᾶς εἶπα· δὲν ὑπάρχει δούλος ἀνώτερος ἀπὸ τὸν Κύριό του· ἐάν καταδίωξαν ἐμένα, καὶ ἐσᾶς θὰ σᾶς καταδίωξουν. ἂν τήρησαν τὸν λόγο μου, θὰ τηρήσουν καὶ τὸν δικό σας. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ κάνουν ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου, γιατί δὲ γνωρίζουν αὐτόν πού μέ ἔστειλε. Ἄν δὲν εἶχα ἔλθει καὶ μιλῆσει σ' αὐτούς, δὲν θὰ εἶχαν ἁμαρτία· Τώρα ὅμως δὲν θὰ ἔχουν πρόφαση γιὰ τὴν ἁμαρτία τους. Ὅποιος μισεῖ ἐμένα, μισεῖ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἐάν δὲν εἶχα κάνει τὰ ἔργα (τὰ θαύματα), τὰ ὅποια κανένας ἄλλος δὲν ἔκανε, δὲν θὰ εἶχαν ἁμαρτία· τῶρα ὅμως καὶ εἶδαν καὶ μίσησαν καὶ ἐμένα καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλὰ (ὅλα

καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.		αὐτὰ ἔγιναν), γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ ὁ λόγος πού εἶναι γραμμένος στό Νόμο τους, ὅτι μέ μίσησαν δωρεάν (ἄδικα). Ὅταν ὅμως ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τόν ὁποῖο ἐγὼ θά σᾶς στείλω ἐκ μέρους τοῦ Πατρὸς, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τό ὁποῖο ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα, Ἐκεῖνος θά δώσει μαρτυρία γιά μένα· κι ἐσεῖς βέβαια δίνετε μαρτυρία, διότι εἴσθε μαζί μου ἀπό τήν ἀρχή. Αὐτά σᾶς τά εἶπα, γιὰ νὰ μήν σκανδαλισθεῖτε καί κλονισθεῖ ἡπίστη σας. Θά σᾶς ἀφορίσουν, (θά σᾶς ἀποβάλουν, ἀπό τίς συναγωγές τους), ἀλλά θά ἔλθῃ καιρός πού κάθε ἕνας πού θά σᾶς θανατώσει, θά νομίσει ὅτι προσφέρει λατρεία στόν Θεό.